

ANTHOLOGIUM
EPIGRAMMATUM GRÆCORUM.

GRÆCE ET SVETHICE.

TOMUS PRIMUS.

QUEM,

VENIA AMPLISS. FACULT. PHILOS. ABOËNS.

P. P.

MAG. AXELIUS GABRIEL SJÖSTRÖM,
Facult. Philos. Adjunctus E. O.,

ET

JOHANNES ALBERTUS VILH. MUNCK,
Stipend. Publicus,
Tavastenses.

In Auditorio Philos. die XXX Nov. MDCCCXXII/
h. p. m. consvetis.

P. 5.

ABOÆ, typis Frenckellianis.

5.

AMERICAN MUSEUM OF NATURAL HISTORY

RECEIVED

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

87. ANTIPATER.

Mättad af omängdt vatten jag låg här om dagen på
sängen,

Trädde så Bakchos intill, sade och talade så:
Så dem egnar att sofva minsann, som hatas af Kypri,
Har om Hippolytos ej, nyktre, historien du hört?
Räds, att ett likdant öde du får. Så talande hädan
Gick han, och aldrig jag se'n vatten har kunnat
fördrä.

Tempe II B. p. 130 N:o 30.

88. OKÄNND.

Orpheus, Oiagros' son och Kalliope's, dog och de blonda
Bistonider dervid brusto i bittraste gråt;
Ristade blodiga tecken på armarna upp, och beströdde
Thrakiska lockarnas glans med ett besmutsande stoft;
Sjelfve Apollon suckade djupt vid sin gyllene cittra,
Och de Pieriska mör flöto i tårar också,
Medan de sångarn smorde; sig jemrade klippor och ekar,
Dem med sin lyras klang fordom han tjusteså skönt.

Tempe I B. p. 5 N:o 3.

89. PAULOS SILENTIARIOS.

Här i en frejdad graf på den klippiga stranden af hafvet
Hvilar Homeros i ro, Musernas himla-förvant.
Fastän en liten ö forvarar den störste af männer,
Må du, o fremling, ändock icke förvånas dervid;
Ty dess syster engång, kringirrande Delos, emottog
Ur den Letoiska famn Phoibos Apollon också.

Tempe I B. p. 15 N:o 14.

9

nobilitatis signum το ἐστιχθαι. Herodot. V, 6.

89. Paulus Silentarius. Silentarios τοὺς τῆς
ἀμφὶ βασιλεῖα σιγῆς ἐπιστάτας vocat Agathias.
v. 1. In Io insula sepultus Homerus. v. 6. Delus
Apollinem a matris sinu accepit.

90. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Παυροεπὴς Ἡριννα, καὶ οὐ πολὺμυθος αἰοδαῖς·
 Ἄλλ' ἔλαχεν Μούσας τοῦτο το βαϊὸν ἔπος·
 Τοιγάρτοι μνήμης οὐκ ἡμβροsten, οὐδὲ μελαίνης
 Νυκτὸς ὑπὸ σκιερῇ κωλύεται πτέρυγι·
 Αἱ δ' ἀναρίθμητοι νεαῶν σαρηδὸν αἰοιδῶν
 Μυριάδες λήθη, ξεῖνε, μαραινόμεθα.
 Δωῖτερος κύκνου μικρὸς θρόος, ἢ κολοιῶν
 Κρωγμὸς ἐν εἰαριναῖς κιδνάμενος νεφέλαις.

Jacobs A. G. T. I p. 524 N:o 713. *Animadv.* Vol. II P. 1 p. 48.

91. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Εἰς τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ Διὸς ἄγαλμα.
 Ἡ θεὸς ἦλθ' ἐπὶ γῆν ἐξ οὐρανόῦ, εἰκόνα δείξων,
 Φειδία, ἢ σύ γ' ἔβης τὸν θεὸν ὀψόμενος.

Jacobs A. G. T. II p. 647 N:o 81. *Animadv.* Vol. II P. 2 p. 182.

92. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Αἰεὶ μοι δύνει μὲν ἐν οὐασιν ἦχος Ἔρωτος,
 Ὅμμα δὲ σῖγα Πόθοις τὸ γλυκὺ δάκρυ φέρει.
 Οὐδ' ἡ νύξ, οὐ φέγγος ἐκοίμισεν, ἀλλ' ὑπὸ φίλτρων
 Ἡδὴ περ καρδίᾳ γνωστὸς ἔνεστι τύπος.
 ὦ πτανοί, μὴ καὶ ποτ' ἐφίπτασθαι μὲν, Ἔρωτες,
 Οἶδατ', ἀποπτῆναι δ' οὐδ' ὅσον ἰσχύετε;

Jacobs A. G. T. I p. 145 N:o 212. *Animadv.* Vol. I P. 1 p. 69.

90. cfr. 6. v. 1. Παυροεπης. Erinnæ enim Ἡλα-
 κατη, quod solum poëma paulo longius reliquit,
 non ultra trecentos versus excurrebat, ut supra
 pag. 42 dictum in notis. v. 4. Νυξ μελανοπτερος

90. ANTIPATER.

Kort var Erinna's sång, ej många man räknar dess
qväden,

Men Pieriderne dock kårade henne åt sig.

Derföre varar dess minne också, och med skuggande
vingar

Natten, den mörka, förmår aldrig att plåna dess
glans.

Vi deremot myriader utaf nykläckte poeter

Skola till tusendetal glömmas, o fremling engång.

Bättre är svanens korta musik, än kajornas sladder,

Hvilket ur vårligaskyn sprider sig fjerran omkring.

Tempe I B. p. 28. N:o 29.

91. PHILIPPOS.

Öfver Zeus' bildstod i Olympia.

Antingen guden från himmelen kom för att visa sitt
anlet,

Pheidias, eller du steg dit för att skåda dess bild!

Tempe I B. p. 121 N:o 1.

92. MELEAGER.

Kärlekens hviskande röst städs tränger sig in i mitt öra;

Ogat en hänryckt tår offerar åt Lustarna tyst.

Hvarken natt eller dag jag har ro, men redan i hjertat

Tydeligt tecken bär, lätt till att känna för hvar.

O, I bevingade barn, till vårt bröst nog finnen I vägen,

Men att fly derifrån ej, I Eroter, förmån.

Tempe I B. p. 287 N:o 4.

apud *Aristoph.*

91. cfr. 27. Dii artificibus
passim apparuisse dicuntur. 92. cfr. 5. v. 4.

ἔχουσι γὰρ τι λεπτον Ψυχῆς ἔσω χαράγμα, de
amantibus *Anacr. Od. 53, 7. 8.*

93. ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ.

Ἐς Δανάην ἔρρευσας, Ὀλύμπιε, χρυσός, ἣν ἡ παῖς
Ὡς δώρῳ πεισθῇ, μὴ τρέσῃ ὡς Κρονίδην.

Jacobs A. G. T. I p. 93 N:o 33. *Animadv.* Vol. II P. 2 p. 111.

94. ΜΑΡΚΟΥ ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Ἠράσθης πλουτῶν Σωσίκρατες· ἀλλὰ πένης ὦν
Οὐκέτ' ἐρᾷς· λιμὸς Φάρμακον οἶον ἔχει.
Ἡ δὲ πάρος σε καλεῦσα μύρον καὶ τερπνὸν Ἀδωνιν
Μηνοφίλα, νῦν σου τούνομα πυνθάνεται·
Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις; ἢ μόλις ἔγνων
Τοῦτ' ἔπος, ὡς οὐδεὶς οὐδὲν ἔχοντι φίλος.

Jacobs A. G. T. I p. 114 N:o 113. *Animadv.* Vol. II P. 2 p. 285.

95. ΑΛΚΑΙΟΥ.

Οἶον ὀρεῖς, ὦ ξεῖνε, τὸ χάλκεον εἰκόνι λῆμα
Κλειτομάχου, τοίαν Ἑλλάς ἐσεῖδε βίαν·
Ἄρτι γὰρ αἱματόεσσι χερῶν ἀπελύετο πυγμαῖς
Ἐνταυ, καὶ γοργῶ μάρνατο παγκρατίῳ.

93. Parmenio, Macedo, locum habuit in corona Philippi, aut æqualis Augusti, aut non multo antiquior illo. v. 2. Concinna hæc Saturnii verba apud Plutarchum: ἀλλὰ με δεῖ — κρυπτεν ἑμαυτον· αἱ δὲ τον μεν ταυρον ἢ κυκνον φιλουσιν, ἑμε δὲ ἦν ἰδωσι, τεθνασι ὑπο του θεους. 94. cfr. 54. v. 5. Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, formula solemnis apud Homerum, qua hospites interrogantur. Postea contemptus significationem habere coepit. 5.

93. PARMENION.

Danae smög du dig till som ett guldregn, store Kronion,
Att hon afgåfvan bevekt, digejskull' frukta som gud.

94. MARKOS ARGENTARIOS.

Rik, du beständigt var kär, o Sosikrates; men du som
fattig

Mer ej älskar. Jag vet, hungren dig botat därför.
Hon som benämnde dig förr sitt hjerta, sin ljufve
Adonis,

Samma Menophila nu sjelfva ditt namn har för-
glömt;

Hvem? hvarifrån? hvar bor du? hon frågar dig.
Dyrt du dig lärer:

Den som om intet rår finner sig ingen till vän.

Tempe I B. p. 359 N:o 81.

95. ALKAIOS.

Sådan o fremling, du ser Kleitomachos' herrliga
bildning,

Formad i kopparen här, sådan har Hellas den sett.
Knappt han från händerna löst näfkämparnes blodiga
vapen,

Innan han gaf sig uti stolta pankrations kamp.

---

95. cfr. 44. Ad hoc carmen intelligendum in primis facit *Pausanias*: Κλειτομαχου δε Θηβαιου την μεν εικονα ανεθηκεν Ερμοκρατης, ο του Κλειτομαχου πατηρ. Τα δε οι ες δοξαν ην ταιαδε εν Ισθμω παλαιστας κατεπαλαισεν ανδρας, και επι ημερας της αυτης τους τε την πυγμην, και τους ες το παγκρατιον εσελθοντας εκρατει τη μαχη. v. 5. το τριτον, nam postquam vicerat in pugilatu & pancratio, in ludis etiam victor evasit.

Το τρίτον οὐκ ἐκόνισσεν ἐπαμίδας, ἀλλὰ παλαίσας
 Ἀπτάς, τοὺς τρισσοὺς Ἰσθμόθεν εἴλε πόνους.
 Μοῦνες δ' Ἑλλάνων τόδ' ἔχει γέρας· ἐπτάπυλοι δέ
 Θῆβαι, καὶ γενέτωρ ἐστέφεθ' Ἑρμοκράτης.

Jacobs A. G. T. II p. 209 N:o 588. Animadv. Vol. I P. 2 p. 351.

96. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ.

Τοῦθ' ὅ τι μοι λοιπὸν ψυχῆς, ὅ τι δὴ ποτ', Ἔρωτες,
 Τοῦτό γ' ἔχειν πρὸς θεῶν ἡσυχίην ἄφετε.
 Ἢ καὶ μὴ τόξοις ἔτι βάλλετέ μ', ἀλλὰ κεραυνοῖς.
 Ναὶ πάντως τέφρην θέσθε με κἀνθρακίην.
 Ναί, Ναί, βάλλετ' Ἔρωτες· ἐνετκληκῶς γάρ ἀνίαις,
 Ὅξύτερον τούτων εἴ γέ τι, βούλεμ' ἔχειν.

Jacobs A. G. T. II p. 502 N:o 166. Animadv. Vol. I P. 2 p. 32.

97. ΑΙΣΩΠΟΥ.

Πῶς τις ἄνευ θανάτου σε φύγοι, βίε; μυρία γάρ σευ
 Λυγρά· καὶ οὔτε Φυγεῖν εὐμαρές, οὔτε Φέρειν.
 Ἥδεα μὲν γάρ σου τὰ φύσει καλά, γαῖα, θάλασσα,
 Ἄστρα, σεληναίης κύκλα καὶ ἡελίου.
 Τᾶλλα δὲ πάντα, φόβοι τε καὶ ἄλγεα· κῆν τι πάθῃ τις
 Ἑσθλόν, ἀμοιβαίην ἐκδέχεται Νέμεσιν.

Jacobs A. G. T. II p. 315 N:o 123. Animadv. Vol. I P. 1 p. 194.

98. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ.

Πολλάκι μὲν τόδ' αἶσα, καὶ ἐκ τύμβου δὲ βοήσω·
 Πίνετε, πρὶν ταύτην ἀμφιβάλλησθε κόνιν.

Jacobs A. G. T. I p. 316 N:o 32. Animadv. Vol. II P. 3 p. 392.

v. 8. Στεφθεσθαι in talibus significat ornari,
 gloriæ particeps fieri. 95. cfr. 14. v. 3. Ἢ μη
 καὶ τόξοις * βάλλετε in textu, nos e notis criticis
 adhibuimus: Ἢ καὶ μη τόξοις ἔτι βάλλετε.

Utan att falla, han brottades ock', och utan att sanden
Rörde dess nacke; och tre priser i Isthmos han
vann.

Ingen Hellen slik ära försport; sjuportade Thebe,
Hell dig, och hell också, ädle Hermokrates, dig!

Tempe I B. p. 189 N:o 78.

96. ASKLEPIADES.

Det som ännu af mitt lif är öfrigt, om något är öfrigt,
Lemnen, vid gudarna, det grymme Eroter, i frid!
Men hvarom ej, mig skjuten med blixtar, och icke
med pilar,

Ja, förvandlen till kol eller till aska min kropp!
Ja, ja, skjuten Eroter; ty re'n af qvalen förkrossad,
Fordrar mitt hjerta af er bittrare qval än förut.

Tempe I B. p. 305 N:o 23.

97. AISOPOS.

Hvem kan, o lif, dig fly, hvem utan att dö? Ty af tusen
Qval du är följd; ej fly eller fördra dem är lätt.
Ljuft är allt som naturen har skönt, båd' jorden och
hafvet,

Månens herrliga rund, solen och stjernorna med;
Allt det öfriga fruktan och sorg, ja, unnas oss någon
Lycka, med ofärd strax Nemesis hämnas därför.

Tempe II B. p. 105 N:o 4.

98. JULIANOS.

Ofta jag så har sjungit, och än från griften jag ropar:
Dricken, innan ert stoft gömmes i grafvens förvar!

---

97. *Æsopus statis notus. Cultissimum hocce, quod unicum habemus, nec immerito dicit, Epigramma Schæfer.* 98. cfr. 68.

99. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Κῆν ῥίψης ἐπὶ λαϊὰ, καὶ ἦν ἐπὶ δεξιὰ ῥίψης,
 Κρίναγόρη, κενεῦ σαυτὸν ὑπερθε λέχους,
 Εἰ μὴ σοι χαρίεσσα παρακλίνοιτο Ἰέμελλα,
 Γνώση κοιμηθεῖς οὐχ ὕπνον, ἀλλὰ κόπον.

Jacobs A. G. T. I p. 116 N:o 119. *Animadv.* Vol. II P. 1 p. 378.

100. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰς οἶόν με πόθων λιμέν' ἄξενον, ὦ Κύπρι, θεῖσα
 Οὐκ ἔλεεῖς καυτὴ πείραν ἔχουσα πόνων;
 Ἥ μ' ἐθέλεις ἀτλητὰ παθεῖν καὶ τοῦτ' ἔπος εἰπεῖν
 Τὸν σοφὸν ἐν Μούσαις Κύπρις ἔτρωσε μόνῃ;

Jacobs A. G. T. II p. 481 N:o 100. *Animadv.* Vol. III P. 1 p. 313.

101. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Δακρυχέων γενόμην, καὶ δακρύσας ἀποθνήσκω
 Δάκρυσι δ' ἐν πολλοῖς τὸν βίον εὗρεν ὅλον.
 ὦ γένος ἀνθρώπων πολυδάκρυτον, ἀσθενές, οἰκτρὸν,
 Συρόμενον κατὰ γῆς, καὶ διαλυόμενον.

Jacobs A. G. T. II p. 305 N:o 84. *Animadv.* Vol. II P. 3 p. 243.

102. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Ψιττακὲς ὁ βροτόγηρυς, ἀφείς λυγοτευχέα κύρτον,
 Ἦλυθεν ἐς δρυμεὺς ἀνδοφουεῖ πτέρυγι.

---

99. cfr. 56. v. 4. Similiter fere *Propertius*: *Explevi noctes, fractus utroque toro. Κοιμηθεῖς, in lecto compositus; ne de ipso somno accipias.*

100. v. 1. Εἰς οἶον με πόθων λιμένα ξενον, ὦ

99. KRINAGORAS.

Om åt vänster du slänger dig än, än slänger åt höger,
 O Krinagoras, dig, uppå din ensliga bädd,
 Skall du, såframt den sköna Gemella ej hvilar bred:
 vid dig,
 Plågas af trötthet blott, utan att njuta en blund.

Tempe I B. p. 300 N:o 17.

100. OKÄNND.

Hur du mig drifver, o Kypris, omkring på kärlekens
 stormhaf,
 Utan förskoning, ehur sjelf du dess faror försökt!
 Vill du väl skryta, se'n gräsliga qval jag arme har utstått:
 "Sånggudinnornas prest endast af Kypris be-
 tvangs"?

Tempe I B. p. 288 N:o 5.

101. PALLADAS.

Gråtande föddes jag hit, och med gråt hänvandrar jag
 äfven;
 Bland mång tårar och qval hela min lefnad förflöt.
 O, hur bräcklig är menskornas släkt, hur elendig och
 gråtvärd,
 Här den släpar sig fram, för att förmultna till stoft!

Tempe II B. p. 107 N:o 7.

102. KRINAGORAS.

Lemnande buren af vid, papgojan, som lärt sig att tala;
 Bort till en ekskog flög, buren af vingarnas glans.

10

Κυπρι, θεσσα. Jam olim mihi emendandum est
 visum: Εἰς οἶον με ποθ' ἂν λιμὲν' ἄξενον, ὦ
 Κυπρι, θεσσα. J. Hac lectione nos sumus usi.
 101. cfr. 8. 102. cfr. 56. "Cæsar ave"! hanc

Αἰεὶ δ' ἐμμελετῶν ἀσπάζεσθαι Καίσαρα κλεινόν,
 Οὐδ' ἂν' ὄρη λήθην ἤγαγεν οὐνόματος.
 Ἐδραμε δ' ἀκυδίδακτος ἅπας οἰωνός, ἐρίζων
 Τίς Φθῆναι δύναται Δεσπότη χαῖρ' ἐνέπειν.
 Ὁρφεὺς Θήρας ἔπειθεν ἐν οὔρεσιν ἴσα δέ, Καῖσαρ,
 Νῦν ἀκέλευστος ἅπας σ' ὄρνις ἀνακρέκεται.

Jacobs A. G. T. II p. 199 N:o 362. Animadv. Vol. II P. 1 p. 402.

103. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

Τόλμα, νεῶν ἀρχηγέ, (σὺ γὰρ δρόμον ἤραο πόντου,
 Καὶ ψυχὰς ἀνδρῶν κέρδεσιν ἠρέθισας)
 Οἷον ἐτεκτῆναι δόλιον ξύλον, οἷον ἐνῆκας
 Ἀνθρώποις θανάτῳ κέρδος ἐλεγχόμενον;
 Ἦν ὄντας μερόπων χεύσεν γένος, εὗτ' ἀπὸ χέρσου
 Τηλόθεν, ὡς Αἴδης, πόντος ἀπεβλέπετο.

Jacobs A. G. T. II p. 15 N:o 29. Animadv. Vol. II P. 2 p. 35.

104. ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.

Γιγνώσκω, χαρίεσσα, φιλεῖν πάνυ τὸν φιλέοντα,
 Καὶ πάλι γιγνώσκω τὸν με δακόντα δακεῖν
 Μὴ λύπει με, λίην στέργοντά σε, μηδ' ἐρεθίζειν
 Τὰς βαρυοργήτους σοι θέλε Πιερίδας.

potissimum salutationem psittacos docebant. v. 6.
 Τίς Φθῆναι δύναται δαιμονι χαῖρ' ἐνέπειν in textu
 legitur. "Δαιμονι sic nude positum pro Cæsare,
 domino, mihi valde videtur insolens. Mallem:
 Τίς Φθῆναι δύναται Δεσπότη χαῖρ' ἐνέπειν". *J.*
 v. 7 & 8 ex *Animadv.* derivamus emendatiores;
 in ipso autem textu: Ὁρφεὺς Θήρας ἔπειθεν ἐν
 οὔρεσιν εἰς δέ σε, Καῖσαρ, Νῦν ἀκέλευστος ἅπας
 ὄρνις ἀνακρέκεται. 103. cfr. 3. Invehitur poëta

Städs hon sig öfvat att hälsa den verldsnamnkunnige
Cæsar,

Derför på bergen också mindes hon namnet ännu:
Och hvar fågel i hast sig lärde detsamma, och alla
Ropte i kapp med hvaran: hell dig, o Cæsar, o hell!
Djuren till Orpheus' sång förr lyssnade; så nu o Cæsar,
Sjelfmant ropar enhvar fågel i skogen ditt namn.

Tempe II B. p. 68 N:o 36.

103. ANTIPHILOS från BYZANTIUM.

Djurfhet, (ty du först menskorna lärt att segla på hafvet,
Och till en neselig vinst först du har retat dem upp)
Hvad för ett svekfullt träd har du timrat, och hvar-
för i menskans

Hjerta lagt ett begär, ofta med döden försont?
Gyllene tider i sanning det var, sålänge på afstånd
Liksom Tartaren med skräck hafvet af dödliga
sågs.

Tempe II B. p. 59 N:o 27.

104. PHILODEMOS.

Tjusande flicka, jag lärt att älska den älskande hjertligt,
Jag mig derjemte också kränka de kränkande lärt,
Skymfa mig ej, som så häftigt är kär, o, sök ej att reta
Musernas skara mot dig; evig är Musernas harm!

---

in hominum audaciam, quæ primum commisit
pelago ratem, & non tangenda transiluit vada.

104. cfr. Nr 15. v. 7. Βαυζοῖς. Nulla causa erat,
cur Br. vulgatam Βαυζερς lectioni codicis postpo-
neret. Non enim optative hæc efferuntur, sed
indicative. Id quod poëta jamdudum minatus erat,
jam factum est: ipse in alius puellæ amplexibus
hæret, illa autem κλαίουσα Βαυζερς. J.

Τούτ' ἐβόων αἰεὶ καὶ προὔλεγον· ἀλλ' ἴσα πόντῳ
Ἰονίῳ μύθων ἔκλυες ἡμετέρων.

Τοιγὰρ ἴν' σὺ μὲν ᾧδε μέγα κλαίουσα βαῦζεις·
Ἡμεῖς δ' ἐν κόλποις ἡμεῖθα Ναιάδος.

Jacobs A. G. T. I p. 112 N:o 107. Animadv. Vol. II P. 1 p. 130.

105. ΡΟΥΦΙΝΟΥ.

ᾠπλισμαὶ πρὸς Ἑρωτᾷ περὶ στέγνοισι λογισμὸν,
Οὐδέ με νικήσει, μῦνος ἔων πρὸς ἓνα.

Θνατὸς δ' ἀθανάτῳ συστήσομαι· ἦν δὲ βοηθὸν
Βάκχον ἔχῃ, τί μόνος πρὸς δὺ' ἐγὼ δύναμαι;

Jacobs A. G. T. I p. 109 N:o 93. Animadv. Vol. II P. 3 p. 169.

106. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Ὅμματ' ἔχεις Ἥρης, Μελίτη, τὰς χεῖρας Ἀθήνης,
Τοὺς μαζοὺς Παφίης, τὰ σφυρὰ τῆς Θέτιδος.
Ἐυδαίμων ὁ βλέπων σε· τρισόλβιος ὅστις ἀκούει·
Ἡμίθεος δ' ὁ Φιλῶν· ἀθάνατος δ' ὁ γαμῶν.

Jacobs A. G. T. I p. 109 N:o 94. Animadv. Vol. II P. 3 p. 169.

107. ΠΑΛΛΑΔΑ.

ᾠ ξυρὸν αὐράνιον, ξυρὸν ὀλβιον, ᾧ πλοκαμῖδας
Κεραμένη πλεκτάς, ἀνθίτο Παμφίλιον,
Οὐ σέ τίς ἀνθρώπων χαλκεύσατο· παρ δὲ καμίνῳ
Ἠφαίστου, χρυσέην σφῦραν ἀειραμένη

---

105. cfr. Nr 10. v. 1. λογισμος *Amori semper opponitur.* 106. cfr. Nr 10. 107. cfr. Nr 8. v. 5. respicit poëta *Hom. II. XVIII, 382.* Ni-
mis nobis severum videtur *Σ.* de hoc Ep. judi-

Detta jag ropade städs och förkunnade; men du mig
hörde

Liksom den ioniska sjön lyssnar till seglarens röst.
Derför allena du nu högt gråtande jemrar och klagar;
Jag i min Nais' famn sitter så lugn och förnöjd.

Tempe I B. p. 352 N:o 73.

105. RUPHINOS.

Jag med förnuft har väpnat mitt bröst mot kärlekens
anfall,

Ensam i fejd mot en aldrig besegrar han mig.
Dödlig, jag trotsar en gud; men om Bakchos han tager
till bistånd,

O, hur kan jag väl mer ensam mot tvenne bestå?

106. DENSAMME.

Here's ögon du har, och Athene's händer, Melite,
Paphia's yppiga barm, 'Thetis' förtjusande häl.
Säll, den dig ser; trefaldigt, eho som hörer din stämma,
Halfgud, den dig har kär; den som dig aktar, en gud.

107. PALLADAS.

Trefaldt lyckliga, himmelska stål, som Pamphilion
brukar,

För att klippa sitt hårs herrliga flätor dermed,
Ej bland de dödliga någon dig smidt; vid Lemnierns ässja
Sjelfva Chariten en dag, gyllene hammarn i hand,

---

cium: "ceterum hac Palladæ fictione nihil ineptius, qua novaculam, quia venustæ puellæ crines totonderat, ipsam venustam fingit".

Ἦ λιπαροκρήδεμνος, ἦν' εἴπωμεν καὶ Ὅμηρον,
Χερσὶ σε ταῖς ἰδίαις ἐξεπόνησε Χάρις.

Jacobs A. G. T. I p. 105 N:o 61. *Animadv.* Vol. II P. 3 p. 199.

108. ΛΟΥΚΙΛΛΟΥ.

Οὐτ' ἐπὶ Δευκαλίωνος ὕδωρ ὅτε πάντ' ἐγενήθη,
Οὐθ' ὁ καταπρήσας τοὺς ἐπὶ γῆς Φαέθων,
Ἀνθρώπους ἔκτεινεν, ὅσους Ποτάμων ὁ ποιητής,
Καὶ χειρουργήσας ὤλεσεν Ἑρμογένης.
Ὡστ' ἐξ αἰῶνος κακὰ τέσσαρα ταῦτ' ἐγενήθη,
Δευκαλίων, Φαέθων, Ἑρμογένης, Ποτάμων.

Jacobs A. G. T. II p. 359 N:o 131. *Animadv.* Vol. II P. 2 p. 487.

109. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰς Φιλοσόφους.

Ὀφρυανασπασίδαί, ξινεγκαταπηξιγένεοι,
Σαλκογενεσιτρόφοι, καὶ λοπαδαρπαγίδαί,
Εἵματανωπερίβαλλοι, νηλιποκαβλεπέλαιοι,
Νυκτιλαθραμοφάγοι, νυκτιπαταιπλάγιοι,
Μειρακιεξαπάται, καὶ συλλαβοπενσιλαβηταί,
Δοξοματαιόσοφοι, ζηταρετησιάδαι.

Jacobs A. G. T. II p. 849 N:o 288. *Animadv.* Vol. III P. 1 p. 346.

108. cfr. Nr 7. Potamonem poëtam, qui audito-
res versibus enecabat, & Hermogenem, chirur-
gum, gravissimis humani generis pestibus annume-
rat Lucillus. v. 3. *Horat.* Ep. ad Pisones v. 474 sqq.
109. Animi causa sesquipedalibus concinnatum
verbis Epigr., animi gratia exhibemus. Eadem
fere quæ heic, apud Lucianum, obijciuntur phi-
losophis: Γενος γὰρ τι ἀνθρώπων ἐστίν — ἀργον,
Φιλονεικον, κενοδοξον, ὄξυχολον, ὑπολιχνον, ὑπο-
μωρον, τετυφωμενον, ὑβρεως ἀναπλεων. — οὔτοι —
ὄνομα σεμνον τὴν ἀρετὴν περιδεμενοι, καὶ τὰς ὀφρυσ

Hon, den skönomslöjade mön – med Homeros att tala –
Har så händigt och skönt hamrat dig ut till en knif.

Tempe I B. p. 328 N:o 47.

108. LUKILLOS.

Ej Deukalions flod, då han allt fördränkte i vatten,
Eller Phaetons brand, hvilken förtärde vår jord,
Dödat så många af menskornas släkt, som skalden Po-
tamon,

Och som Hermogenes drap, läkaren, hvar på sitt sätt,
Så från evighet allt vårt förderf tillskrifves de fyra:
Deukalion, Phaeton, Hermogenes, Potamon.

Tempe II B. p. 9 N:o 9.

109. OKÄNND.

Öfver Philosopherne.

Ögonabrynupplyftande, nästillhakanförlängde,
Skägghaknärande män, tallrikeröfvare ock,
Mantelennuppringskastare, barfotlampmarodörer,
Nattlönnättare I, nattpromenerarehop,
Ynglingagiljare, ordbålryttarekrångelperuker,
Sluginbillaresvärm, dygdspeculerareflock.

ἐπαραντες, καὶ πωγῶνας ἐπισπασαμένοι, περιερχον-
ται ἐπιπλαστῷ σχηματι, καταπτυστα ἤδη περι-
στιλλόντες. — τοιοῦτοι δὲ ὄντες ἀνθρώπων μὲν
ἀπάντων καταφρονουσι, περὶ θεῶν δὲ ἄλλοκοτα
διεξερχονται, καὶ συναγοντες εὐεξαπατήτα μετρά-
κια, τὴν τε πολυθρύλητον ἀρετὴν τραγῶδουσι καὶ
τὰς τῶν λόγων ἀπορίας ἐκδιδασκουσι. Operose in
hoc carmine vertendo, quod nec facillimum puta-
mus, lusit Scaliger:

*Silonicaperones, vibrissasperomenti,
Manticobarbicola, exterebropatina,*

110. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Εἰ καὶ δακρυόεις, Εὐριπίδῃ, εἶλε σε πότμος,
 Καὶ σε λυκορῥαῖσται δεῖπνον ἔθεντο κύνες,
 Τὸν σκηνῇ μελίγερυν ἀηδόνα, κόσμον Ἀθηνῶν,
 Τὸν σοφίῃ Μουσέων μιζάμενον χάριτα,
 Ἀλλ' ἔμολες Πελλαῖον ὑπ' ἡρίον, ὡς αὖν ὁ λάτρεις
 Πιερίδων ναίης ἀγχόθι Πιερίδων.

Jacobs A. G. T. I p. 329 N:o 44. Animadv. Vol. III P. 2 p. 168.

111. ΑΛΚΑΙΟΥ ΜΕΣΣΗΝΙΟΥ.

Πᾶσά τοι οἰχομένῳ, Πυλάδῃ, κωκύεται Ἑλλάς,
 Ἀπλεκτον χαίταν ἐν χροῖ κειραμένα
 Αὐτὸς δ' αἰτμήτοιο κόμας ἀπεθήκατο δάφνας
 Φοῖβος, ἐὼν τιμῶν ἢ θέμις ὑμνοπόλον
 Μοῦσαι δ' ἐκλαύσαντο ῥῶον δ' ἔστησεν ἀκούων
 Ἀσωπὸς γοερῶν ἦχον ἀπὸ στομάτων
 Ἑλλήξεν δὲ μέλαθρα Διωνύσοιο χορείης,
 Εὖτε σιδηρεῖν οἶμον ἔβης Αἰδεω.

Jacobs A. G. T. I p. 428 N:o 412. Animadv. Vol. I P. 2 p. 361.

---

*Planipedatquelucernitui, suffarcinamicti,
 Noctilatentivori, noctidolostudii,
 Pullipremoplagii, sutelocaptiotrica,
 Rumigeraucupida, nugicanoricrepi.*

Multo vero felicius in eodem negotio versatus est
 Hugo Grotius:

*Arquisupercilii, mentopropendulonasi,
 Sacculibarbigeri, plenipatellirapi,
 Retrojectitogi, pedinudilucernituentes,
 Noctilatentivori, frauditenebrisfabri,
 Pupillinsidii, captentulusyllabiprendi,
 Virtutaucupida, vaniperitiloqui.*